

A Raiffeisen Befektetési Alapkezelő Zrt. tájékoztatása

az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelet¹ alapján a fenntarthatósági kockázatoknak a befektetési döntéshozatali eljárásaiba történő integrálására vonatkozóan

2022. december 16.

I. Fenntarthatósági kockázatok integrálása

Az Alapkezelő a befektetések kiválasztása és folyamatos ellenőrzése során a legnagyobb gondossággal jár el, ennek biztosítása érdekében olyan belső szabályzatokat fogadott el, amelyek előírásainak végrehajtása együttesen biztosítja, hogy az Alapkezelő az általa kezelt alapok nevében hozott befektetési döntéseit az alapok céljaival, befektetési politikájával, kockázati korlátaival, valamint lehetőségeihez mérten a fenntarthatósági célok támogatásával összhangban hajtsa végre.

Az említett szabályzatok kitérnek az SFDR rendelet által meghatározott fenntarthatósági kockázatok és fenntarthatósági tényezők kezelésére. Az Alapkezelő az üzleti tevékenységének jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányosan integrálja a fenntarthatósági kockázatok és tényezőket a befektetés döntéshozatali folyamatba, amelyet az egyes szabályzatok részletesen taglalnak.

A fenntarthatósági kockázatok integrálása, az azt magába foglaló döntéshozatal az Alapkezelő értelmezésében kiterjed a pénzügyi és nem pénzügyi megfontolások közötti megfelelő egyensúly kialakítására, a rövid és a hosszú távú megfontolások közötti megfelelő egyensúly elérésére annak biztosítása érdekében, hogy a rövid távú célok ne veszélyeztessék a hosszú távú célokat, valamint a befektetők (a befektetési jegy tulajdonosok) érdekein felül mindenki más érdekeinek megfelelő és az Alapkezelő tevékenysége jellegével arányos figyelembe vételére.

Az Alapkezelő a fenntarthatósági kockázatoknak a befektetési döntéshozatalba történő integrálása, illetve az ezzel kapcsolatos transzparencia növelése révén olyan hosszú távú célok teljesüléséhez igyekszik hozzájárulni, amelyek olyan előnyökkel járhatnak, amelyek túlmutatnak a pénzügyi piacokon. Ezek a befektetési döntéseken keresztül megvalósuló előnyök fokozhatják a reálgazdaság ellenállóképességét és a pénzügyi rendszer stabilitását, és ezáltal végső soron hatással lehet a pénzügyi termékek kockázatnyereség profiljára is.

Az Alapkezelő meggyőződése, hogy a fenntarthatósági kockázatok integrálása, az ESG-szemponatok szisztematikus mérlegelése a döntéshozatal során teljesebb elemzésekhez és megalapozottabb befektetési döntésekhez vezet, és így támogatja a fenti célok teljesülését.

Az Alapkezelő azt is kiemelkedő fontosságúnak tartja, hogy mint pénzügyi piaci szereplő rendszeresen olyan információkat nyújtson, amely lehetővé teszi, hogy a végső befektetők megalapozottabb befektetési döntéseket hozzanak.

Az Alapkezelő rendszeresen értékeli a fenntarthatósági kockázatoknak az általa kezelt befektetési alapok hozamára gyakorolt valószínű hatását és ennek megfelelően, ha szükséges, intézkedik az érintett alap(ok) kezelési szabályzatának módosításáról.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (továbbiakban „SFDR”)

Az Alapkezelő a fenntarthatósági kockázatokat nem önálló kockázati kategóriának tekinti, hanem a „klasszikus” kockázati kategóriák, mindenekelett a piaci kockázat sajátos aspektusának, így a fenntarthatósági kockázatok kezelését az Alapkezelő a már meglévő befektetés döntéshozatali és kockázatkezelési folyamata részének tekinti. Az Alapkezelő ezen döntéshozatali és kockázatkezelési folyamat során különböző stratégiákat alkalmazhat és értékelhet az egyes befektetési alapok stratégiájának megvalósítása során.

II. Fenntarthatósági kockázatok figyelembevételére, kezelésére vonatkozó stratégiák

Az Alapkezelő az alábbi stratégiákat különbözteti meg a fenntarthatósági kockázatok figyelembevétele és kezelése tekintetében. Ezek közül jelenleg **az ESG integráció az, ami iránt az Alapkezelő szervezeti szinten is elkötelezett, ezért valamennyi alapja esetében alkalmazza** és feltételnek tekinti az összes többi stratégia termékszintű alkalmazásához.

1. ESG integráció

A releváns és lényeges ESG szempontok szisztematikus és az adott termék befektetési céljával arányos figyelembevétele a befektetések értékelése, illetve a befektetési limitek kialakítása során. Az Alapkezelő ebben a folyamatban morális szempontokat nem, vagy csak minimálisan érvényesít, a döntéseket elsősorban gazdasági/pénzügyi megfontolások, az azonosított, várható hozamra gyakorolt kockázatok alapján hozza meg, így lehetőség szerint egyetlen lehetséges befektetést sem zár ki pusztán etikai alapon (az esetleges csoport szintű kizárások kivételével). Ugyanakkor az Alapkezelő meggyőződése, hogy az ESG szempontok figyelembevétele teljesebb körű elemzésekhez és megalapozottabb befektetési döntésekhez vezet. Hosszabb távon azok a vállalkozások, amelyek fenntartható módon bánnak az erőforrásaikkal, valószínűsíthetően gazdaságilag is jobban fognak teljesíteni azokhoz képest, mint amelyek nem fektetnek hangsúlyt erre. Az ESG szempontok pénzügyi megfontolások részeként történő figyelembevétele így végső soron hozzájárulhat a hosszú távú környezeti, társadalmi és vállalatirányítási célok eléréséhez. A folyamat során az Alapkezelő a saját elemzésén felül támaszkodhat külső szolgáltatók által biztosított értékelésekre (ESG scoring).

Az Alapkezelő a kizárólag csak ESG integrációt megvalósító befektetési alapjait nem tekinti sem az SFDR 8. cikke, sem a 9. cikke alá tartozó terméknek.

2. Master – feeder (cél-gyűjtő) vagy alapok alapja struktúra

Az Alapkezelőnek lehetősége van a fenntarthatósági kockázatok figyelembevétele és kezelése során olyan stratégiát kialakítani, ami nem közvetlenül az egyes tulajdonosi vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok ESG szempontok szerinti kiválasztására irányul, hanem egy, vagy több ESG stratégia kombinációját megvalósító befektetési alap vagy alapok értékelésére és kiválasztására. Az ilyen stratégia alkalmazása során az Alapkezelő elsősorban a kiválasztott alap vagy alapok külső szolgáltatók által biztosított értékelésére (amennyiben az elérhető), illetve azokra a közzétett információkra támaszkodik, amelyeket az adott alap vagy alapok kezelői az SFDR rendelet alapján tesznek meg.

Amennyiben az Alapkezelő egy alapok alapja konstrukcióba az SFDR-rendelet 8. cikke, vagy 9. cikke alá tartozó befektetési alapot/alapokat vásárol (az érintett alapok által az SFDR-rendelet alapján közzétett információk alapján), akkor a saját termékét a mögöttes alap/alapok besorolása és az alapok alapján belüli aránya szerint minősíti az SFDR-rendelet szerinti közzétételi kötelezettség teljesítése tekintetében.

3. Környezeti vagy társadalmi jellegzetességeket előmozdító stratégiák

Amennyiben az Alapkezelő által kezelt alap esetében az alábbi stratégiák valamelyikével, vagy azok valamilyen kombinációjával egészíti ki az ESG integráció stratégiát, és ezen stratégia része az érintett alap kezelési szabályzatának, az alkalmazott stratégia lényegi hatást gyakorol az érintett alap összetételére, **a befektetési célból kiválasztott értékpapírok kibocsátói pedig** (az Alapkezelő megítélése és/vagy külső értékelő szerint) **helyes vállalatiirányítási gyakorlatot követnek**, az Alapkezelő az adott alapot az SFDR-rendelet tekintetében a 8. cikk szerinti alapnak tekintheti (az Alapkezelő a döntést transzparens módon, a befektetők megtevesztésének elkerülését szem előtt tartva, az adott alap környezeti vagy társadalmi jellemzőket előmozdító jellege mértékének figyelembe vételével hozza meg):

- **Kizárási / limit stratégia / negatív lista** – Nem gazdasági / pénzügyi kritériumok, hanem morális szempontok alapján történő kizárása vagy limitálása egyes befektetési eszközöknek, eszközcsoportoknak (gazdasági szektoroknak).
- **Best-in-class stratégia** - Egy gazdasági szektor legjobbjának/legjobbainak kiválasztása ESG kritériumok alapján. Ez a megközelítés szektorsemleges befektetési stratégiát tesz lehetővé, miközben részben csökkenti a fenntarthatósági kockázatokat.
- **A befektetési döntések a fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt főbb káros hatásainak (PAI) számszerűsítése** - Azon stratégia, ami az érintett alap esetében az SFDR-rendelet 7. cikk (1) a) pontjának teljesítése tekintetében az Alapkezelő döntése alapján pozitív nyilatkozat megtételéhez vezet.
- **Norma alapú szűrés** – Norma alapú szűrés esetén a fenntarthatósági kockázatok kezelése és csökkentése érdekében a befektetések bizonyos nemzetközi szabványoknak és normáknak (pl. UN Global Compact, OECD Guidelines for Multinational Enterprises, ILO Core Labour Standards) való megfelelés szempontjából kerülnek felülvizsgálatra. Ez a szűrés vagy negatív (kizárási kritériumok), vagy pozitív (best-in-class) megközelítést alkalmazhat. A szabványokon alapuló átvilágítás alkalmas lehet kezdeti kockázatszűrés módszerként az átlagtól jóval eltérők (pl. az emberi jogokat szisztematikusan sértő vállalatok) azonosítására, azonban elégtelennek bizonyulhat, ha a fenntarthatósági kockázatok kezelésének egyetlen eszközeként kerülnek alkalmazásra.
- **Pozitív lista** - A kizárási kritériumok meghatározásával ellentétben a pozitív listák összeállításakor a tudatos döntés az, hogy kizárólag olyan eszközökbe történik befektetés, amelyek (pl. a „best-in-class” megközelítés alapján) pozitív vagy javuló teljesítményt mutatnak az ESG-kritériumok és a fenntarthatósági kockázatok tekintetében. Az ESG-értékelésekhez rendelt küszöbérték feletti teljesítmény, vagy az egyes fenntarthatósági normák végrehajtása szolgálhat pl. pozitív kritériumként.
- **Aktív szerepvállalás** - Az aktív szerepvállalás azt jelenti, hogy az Alapkezelő aktív közgyűlési részvételt, illetve konstruktív és céltudatos párbeszédet folytat azokkal a társaságokkal, amelyekbe a befektetési alapjain keresztül befektet. Ez a párbeszéd lehetőséget kínál arra, hogy ösztönözze a nem fenntartható üzleti modellt folytató és a fenntarthatóság által érintett vállalatokat üzleti stratégiájuk adaptálására. A részvényesi szerepvállalás, valamint a részvényesi jogok gyakorlása olyan eszközök, amelyek arra kényszeríthetik a még káros módon működő társaságot, hogy a fenntartható társasággá váljon.

A vállalatokba eszközölt befektetések mellett fenntarthatósági kockázatokat kezelni lehet közvetlen ingatlanbefektetések esetében a meglévő ingatlanok aktív átalakításával, fejlesztésével. Ennek

következtében csökkenhet például a CO₂-kibocsátás, és ezért a portfólió CO₂-intenzitása is (pozitív hatás a környezetre).

4. Fenntartható befektetési célt képviselő stratégiák

Amennyiben az Alapkezelő által kezelt valamelyik alap fenntartható befektetési céllal rendelkezik, az SFDR-rendelet 8. cikke alá sorolt alapokra értelmezett elvárásokon felül elvárásként jelentkeznek, hogy az adott alap fenntartható befektetésekre fektessen. Amennyiben az érintett alap fenntartható befektetéseken felül is eszközöl befektetéseket, az Alapkezelő köteles közzétenni azok arányát és célját annak demonstrálása érdekében, hogy ezen eszközök nem hiúsítják meg az alap célját. Az Alapkezelő csak ebben az esetben sorolja az adott alapot az SFDR-rendelet 9. cikke alá tartozó alapok közé.

Az Alapkezelő az alábbi stratégiákat tartja az SFDR-rendelet 9. cikkével kompatibilis stratégiának:

- **Tematikus befektetés stratégia (Thematic investing):** A tematikus befektetés célja olyan témák vagy eszközök azonosítása és feljük kitétség szerzése, amelyek bizonyos környezeti vagy társadalmi eredményekhez kapcsolódnak, mint például a tiszta energia, az energiahatékonyság vagy a fenntartható mezőgazdaság.
- **Hatásbefektetés stratégia (Impact investing):** A hatásbefektetés a tematikus befektetések egyik fajtája, amelynek célja annak biztosítása, hogy a befektetések a hatások addicionalitásához (additionality of impact) vezessenek – ami annyit jelent, hogy a társadalmi vagy környezeti eredmény nem lett volna elérhető az adott befektetés nélkül. Ezen stratégia megköveteli a befektetés környezeti vagy társadalmi eredményekre gyakorolt hatásának megfelelő mérését és nyomon követését.

III. A befektetési alapok ESG szempontok szerinti kategorizálásának felülvizsgálata

Az Alapkezelő kockázat kezelési területe folyamatosan nyomon követi az Alapkezelő által kezelt befektetési alapok fenntarthatósági jellemzőit, amely részét képezi a Befektetési üléseire összeállított jelentésnek. Amennyiben a kockázatkezelési terület megítélése alapján az adott alap nem felel meg az SFDR-rendelet 8. cikk, illetve 9. cikk szerinti elvárásoknak, az Alapkezelő haladéktalanul köteles intézkedni a befektetési döntések felülvizsgálatáról, vagy az adott alap átsorolásáról, ami maga után vonja az SFDR-rendelet szerinti közzétételi kötelezettségek teljesítését/módosítását is.